

Îmi este dor să ne zâmbim

Gabriel Stănciulescu

Îmi este dor să ne zâmbim

Te simt în mine și când plâng,
Gânduri rele îmi dau fiori,
Aș vrea în brațe să te strâng,
La mine-n suflet tu să zbori.

Eu te-am dorit, ca azi mereu,
Privirea ta m-a răsfățat,
Nici n-a contat că-i bine, greu,
Să te iubesc n-am încetat.

Ne mai hrănim din vise dulci,
Dar din senin apar dureri,
Zilele seci abia le duci...
Nu ai putere să mai sperî.

E păcat când pierzi iubirea,
De vrei mai mult, îți dă un pic,
Doare rău să-ti vezi voirea
Că nu-și dorește mai nimic.

Chiar dacă noi iar ne-am certat,
Aș vrea măcar să ne vorbim,
De când ne știm ne-am adorat
Și-mi este dor să ne zâmbim.

Eu nu aș vrea să-ți cer mai mult,
Să simți și tu la fel ca mine!
Printre priviri, gându-ți ascult,
Iubirea mea s-a-ntors la tine!

Autor: Gabriel Stănciulescu